Zararlı İlimler

Her taife ilmin sadece kendilerinde bulunan ilim olduğuna inanır ve bundan dolayı sevinir.

"Derken insanlar kendi aralarındaki işlerini parça parça böldüler. Her grup, kendinde bulunan ile sevinip böbürlendi." (Mü'minun, 53)

Ancak şu var ki; onlarda bulunanların çoğu, sadece kelamdan, yanlış görüşlerden ve yalandan ibarettir. İlim ise kuşkusuz kelamın dışında olan bir konudur.

Tıpkı **Hammad b. Zeyd'**in dediği gibi:

"Eyyûb'a: İlim bugün mü daha çoktur yoksa öncede mi daha çoktu?" diye sordum. O da:

"Bugün kelam daha çoktur. İlim ise öncede daha çoktu." diye cevap verdi.

İşte bu derin âlim, ilimle kelamın arasını ayırmıştır. Kitaplar gerçekten çokçadır. Kelam, cedel ve zihni yoran lüzumsuz eserler hayli fazlalaşmıştır. İlim ise, bunların çoğundan oldukça

uzaktır. Muhakkak ki ilim, Allahu Teâlâ'dan Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) getirmiş olduklarıdır.

Allah (c.c.) şöyle buyurmuştur:

"Sana ilim geldikten sonra artık kim bu konuda seninle tartışacak olursa, de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra da lanetleşelim; Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim." (Al-i İmran, 61),

"Sen onların milletlerine tâbi olmadıkça, ne yahudiler, ne de hıristiyanlar senden asla hoşnut ve razı olmayacaklar. De ki, gerçekten de Allah'ın hidayeti, hidayetin ta kendisidir. Sânım hakkı için, sana vahiyle gelen bu kadar ilimden sonra, kalkıp da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı." (Bakara, 120),

"Fakat Allah, sana indirdiğini kendi ilmiyle (içinde ilim olarak) **indirmiş olduğuna şahitlik eder. Melekler de buna şahitlik ederler. Allah'ın şahitliği de kâfidir."** (Nisa, 166)

Bu ilimle ahidden sonra insanların çoğunun işleri ve vaziyetleri, ta ki fikrî zevklerine, görüş ve arzularına hitap eden kitaplar yazmaya, bunlar için servetler harcamaya, vakitler öldürmeye, sayfaları lüzumsuzca doldurmaya... kadar geldi. Sonunda onların çoğu Kur'an ve Sünnet'te ilmin olmadığını da açık açık söylediler. Kur'an ve Sünnet'in delillerinin lafzî olduğunu, kesinlik ve ilim ifade etmediğini söylediler. Şeytan da bu lafları konuşmaları için onları yönlendirmekteydi. Onlara, kendi kontrolünde izin vermiş, bu lafları herkese iletmeleri için de yardımcı olmuştu. İşte bu kimselerin ilim ve imanları kalplerinden soyunup çıkmıştır. Tıpkı yılanın, kabuğundan soyunup çıkması ve kişinin, elbiselerini bedeninden soyup çıkartması gibi.

editör:

Bu zamanın cahil müftileri, yazar çizerleri, bir iki tez hazırlamakla müçtehid olduğunu zanneden t.v. reklamcıları, şu satırlarda ne güzel anlatılmış. Cehl-i mürekkeb içindeki din hırsızları, kitab ve sünete dayanmış, ashabı görmüş ve onlardan ilmi almış olan mezheb imamlarını da beğenmezler. Kendilerinin akıllı olduğunu, Kur'anı daha iyi anladıklarını, yeniliklere açık olduklarını ve sair zırvaları işitiyoruz. Bunların ekserisi, yazıda söylendiği gibi kelamla uğraşır -laf cambazlığı yapar-, luzumsuz konuları deşerek miletin kafasını karıştırırlar ve neticede hasıl olan hayırlı hiç bir şeyi elde edemezler.